

I would prefer not to

Jeg søger huller. Ligger på maven
suger løs. Vil
op
tilbage på stolen
bare det at sidde. Mit navn: en nærhed
intimt forbundet
med *de få*. Et **nummer**. Der ligger noget kostbart
og blinker i hver kroppsåbning
bliver højtlydt
kommanderet ned
på alle fire. Bingo! Ja
en stor sejr
for hver gang
mit hjerte banker
de slag i ribbenene. De små indgange
hvor blodet flyder. Skrig. Røg
op gennem skorstenen
de liv
de stiger til vejrs
eller lagt i pres
foldet sammen til sæbe. Op gennem risten
ser jeg mine venskaber
medlemmere af mit tidligere
liv. Kvalmen
dette *ikke-sproglige* krydderi
stopper midtvejs
i halsen. Jeg holder mig ikke tilbage
det falder af mig
ud af munden. Væk. Jeg er ligesom *dig*
blot mere ulykkelig. Benene
har støvler til kanten
i mudder med dem
selv her

i det indendørs
jeg *kan*. Jeg har hænder
fingrene er den magt
så jeg griber
kan stadig fange brødet
stadig omfordele sulten: en skrigende
iver. Stadig
vejrtrækningen gennem næsen
så huden holder tæt
hullerne er lappet
gennemtræk
ren spøg. Jeg griner aldrig
latter
fordufter
er de partikler
jeg ser op gennem
skorstenen. Jeg limer forestillingen sammen
prøver små dele af et *udenfor*
der er træer
klyngevis
kaldet skov. Derude ender flugten
derude slutter *det hele*
derude
skudt på kloshold
patronen ind gennem panden
og der: hjernen. Jeg har min udsigt
suppen på bordet
ligger på maven
suger løs. Jeg ligger videre. Kroppen
vådbleg af alt det tøj
klæderne
jerntunge af sved. Fortabt
bvad

livet går videre

blev der sagt i gården

til samling. Stedet

hvor alle "mødes". Stedet

hvor reducere

endnu et **nummer** fra et af *busene*

"gik forkert". Jeg halter. Min daglige motion

går fra væggen

mod døren

og hører (et sted i mig selv): *snydt!* Ud

det jeg kommer ikke

I *busene*

nogen kalder

det lyder fra køjen

en sovende. Stemmer fra

et barn. Dialekt: ukendt

et spredt mix. Jeg lytter

“aldeles brændt

græveret ind i huden”. Mit ar

en lang kraftig linje. Sår på tråden

er *Mig*

signeret. Jeg sidder

godkendt til at være levende. Gennemæltet

af fenol

prøver et *udvalg*

et langt rør

går fra hånd til hånd. Jeg

på mest vulgære

biologisk vis

tygger sultent

på mad

som ikke er der. Holder brødet

foran mig

i søvne

om natten. *Kærkede luft*. Igen

morgendagen

råb fra pladsen

høj krop i læderstøvler

fastlåst

op til begge knæ

bestemmer. Jeg føler mig let

som alle andre

der snart glider nedad skrænten

smidigt

som et vandløb
der ender i havet. Ned i bunden
ovenpå alle andre
et lag på lag. Jeg sutter knogler
med et magert overtræk
af gult hud. Jeg
et tyndt
metallisk *klonk*
i stilheden
en fugl
på en god dag. Jeg kan flyve
ta hele pladsen fra oven
mit blik udser et punkt
her: ser jeg
liv
på *død måde.* Rodfrugten
pakket med skræl
kuglerund
en sten til munden. Smager. Jeg
ligger
sover
som en orm
lænket til jorden. Jeg ligger
spiser
smager
det fede vand

En ung leder
nyfødt i rollen
hård
truende
offentliggør
sin første dag. Jeg
trækkes ud
forøger pladsen
med en verden
set gennem huller
en fjern udvisket plet. Jeg drømmer
om dyr
om flugt
hvad tror du! Men
mine fødder svømmer
i mudder og træsko
og dagen: sort
som en ryghvirvel
i dynger af aske. Jeg bærer mit
nummer. Bidt sammen
med tænderne
låst fast
i nakken. Mit hoved
hårløs
den ugentlige kniv
henover den ru
tæppede overflade
venter i hånden. Skinnende af lys. Jeg vågner
med hovedet
vendt mod sladder. En fra *busene*
løber rundt
med *snak*. Dette ranglede
ikke-liv

pralende ungdommelig
med oldingesprog
tabt
ned i morfindøs. Jeg vågner
trætheden
en endeløs død
kraniet
finmalet
siet for guld
rundt i tænderne. *Se*
lyder en fange
det lyser op
bomber i horisonten
ild graver
og samler skovene sammen
vejene
sorte af huller. Jeg vil tilbage
ned i køjen
tilbage i den våde halm
anlagt
trygt som kernefamilie
gir kort nat
slet ingen adgang

Jeg trækkes ud
forøger pladsen
med en verden
set gennem huller
en fjern udvisket plet. Derfra
der kikker jeg op. Jeg hører
lyden af en tissende person
oprejst
stående med en lille udsigt
til træerne
den tidligere skov
nu brændende i baggrunden. Jeg går
en halvkvædet gåtur
rundt på pladsen
det tar ingen tid
blot spidser af min angst. Jeg sulter
så her
ved mine dårlige hænder
der på bordet: brødet
stykkerne er skarpe
river munden til blods. Jeg suger
jernsmagen til mig
møder brødet
opløst
i små dele på tungen. Jeg sidder
i en af *busene*
sulter mig
ud af *mennesket*
langt væk
med *Mig*
på afstand. *Skyd!*
mest af alt
dem alle. Jeg søger

ly

den regnvåde jord

disse slimede skakter

rundt om fødderne

gør mig s-e-j-l-e-n-d-e. Jeg glider

flugt må vente. Jeg blir

p.t.

ingen steder